

КАТЕРИНА ПЕРЕЛІСНА

МОЇЙ
МАТУСІ

КАТЕРИНА ПЕРЕЛІСНА

М О Ї Й М А Т У С І

Віршики для дітей

Ілюстрації
НІНИ МУДРИК-МРИЦ

ПОДАРОВАНО РОДИНОЮ
ДЛЯ ПЛАСТОВОЇ БІБЛІОТЕКИ
у пам'ять Пластунів - Сеньйорів
о. Йосифа й Юліяна
Каменяцьких

1971

Об'єднання Працівників Літератури
для Дітей і Молоді

Торонто — Трентон

PLAST UKRAINIAN YOUTH ASS'N.
623 FLORA AVE.
WINNIPEG, MANITOBA R2W 2S2

З М І С Т

Мойй матусі	3
Гарне слово	4
Що подарую?	5
Мама	6
Скажу на вушко	7
Вітання	8
Вклонюся!	9
Дуже люблю!	10
Обіцянка	10
Дякую!	11
Побажання	11
Мама — чарівниця	12
Мама хвора	13
Мамина сила	14
Найкраща	15
Доня	16

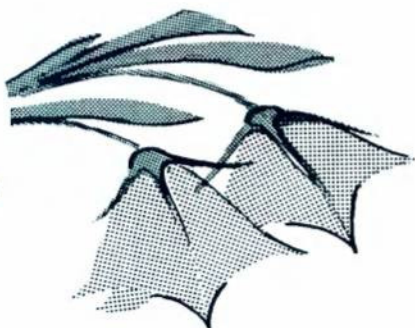
Kateryna Perelisna

MY MOTHER

Rhymes for Children
in Ukrainian

Ass-n of Ukrainian Writers for Children and Youth
Toronto A. D. 1971 Trenton

All rights reserved.

МОЇЙ МАТУСИ

Ці слова, моя матусю,
Завжди в серці маю я —
Мила, любя, дорогуся,
Золотесенька моя!

Ненечко моя рідненька,
Ти мій захист і привіт!
Будь щаслива, здоровенька
І весела много літ!

ГАРНЕ СЛОВО

Мама! Мама! — гарне слово,
Тільки скажеш — все готове.
“Мамо, кашки!” — кашка є.
“Мамо, чаю!” — вже налле.
“Мамо, спатки!” — вже роздітий,
І у ліжку і укритий.
“Мамо, ніжку зав’яжи!”
“Мамо, казку розкажи!”
Мама! Мама! — гарне слово,
Тільки скажеш — все готове!

ЩО ПОДАРУЮ?

Якби я бджілкою була
І крильця ніжні мала,
Я б кожний ранок всі квітки
В садочку облітала.

І в кожній квіточці медок
Збирала б солоденький,
І все б до крапельки несла
Матусі дорогенькій.

Та я не бджілка... Що ж тоді
Я мамі подарую? —
Її за шийку обійму
І кріпко поцілую.

МАМА

До матусі я біжу
З кожною бідою:
Чи то котик не схотів
Гратися зі мною,
Чи згубився м'ячик мій,
Чи упав я з ліжка,
Чи напали комашки —
Покусали ніжку...

Мама скаже: "Та не плач!"
Ручкою погладить,
Знайде м'ячика ураз,
Котика принадить.
А як ніжка ще болить,
Слинкою помаже,
На колінах погойда
Й казочку розкаже.

СКАЖУ НА ВУШКО!

Прихились, моя матусю,
Прихились близенько, —
Я скажу тобі на вушко:
Ти моя рідненька!

І миліша ти для мене
За усіх на світі,
І тебе я буду завжди
Берегти й любити.

І як виросту великий,
Я тебе не кину,
А з тобою працювати
Буду для України.

ВІТАННЯ

В день матусі ми матусю
Нашу рідну привітаєм,
І їй щастя, сил, здоров'я
І літ многих побажаєм.

Нас вона, як сонце, гріє,
І, як мур, хова від лиха.
Нам вона і допомога,
І порада і утіха.

Ми без неї всі пов'янем,
Як без сонця в'януть квіти...
Люба мамо! Будь здорова
Нам на довгі, довгі літа!

ВКЛОНЮСЯ!

Гарна ти, матусю,
Добра, люба, мила!
Ти мене ще змалку
Звичаю навчила.

І щодня навчаєш,
Як любить родину,
Мову нашу гарну
Йї рідну Україну.

Буду українка,
Як і ти, матусю,
І за ту науку
Я тобі вклонюся!

ДУЖЕ ЛЮБЛЮ!

Матусю, дай ручки твої поцілую,
За шийку тебе обійму,
І щічки погладжу. Ти знаєш, матусю,
Як я тебе дуже люблю!

І ти мене любиш, хоч я неслухняна,
Частенько і шкоду роблю.
Та ти все пробачиш, мене поцілуєш,
І я тебе дуже люблю!

ОБІЦЯНКА

Ми зібралися тут в залі
Наших мам усіх вітати,
І я хочу любій мамі
Тут при людях обіцяти,
Що не буду вже ніколи
Неслухняна й вередлива,
Гарно вчитимусь у школі.
Будь, матусенько, щаслива!

ДЯКУЮ!

Дякую, матусю,
Дякую, рідненька,
Що була ти завжди
До всіх нас добренька!

І за те спасибі,
Як коли караєш,
Бо ти нас, матусю,
Розуму навчаєш.

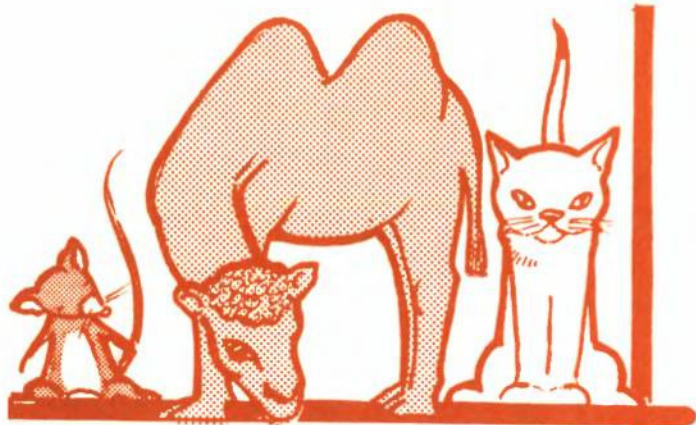
Виростем великі,
Будем добрі, смілі, —
Це твоя наука
Виростить нам крила.

Дякуєм, матусю,
За твоє серденько,
Будь щаслива з нами
Й завжди здоровенька!

ПОБАЖАННЯ

Я не знаю, мамо мила,
Що тобі і побажати...
Перш усього — щастя, сили
І здоров'я всім у хаті!
Щоб жили ми всі у згоді,
Як ти завжди нас учила,
Й щоб твоя усмішка гарна
Нас, як сонечко, всіх гріла!

МАМА — ЧАРІВНИЦЯ

Наша мама — чарівниця,
Вміє чарувати:
Візьме голку, візьме нитку
І кусочок вати,
І дивись — уже у неї
Біле ведмежатко,
Або зайчик довговухий,
Або козенятко.
А, буває, наша мама
Ріже на шматочки
Чи спідничку, чи панчішку,
Чи мою сорочку.
Заглядаєш їй під руки —
Що із того буде?
За хвилину на підлозі
Вже стоять верблюди...
Та не прості! Дуже гарні,
Ніби із крамниці!
Бо скажу вам потихенько:
Мама — чарівниця.

МАМА ХВОРА

Наша матуся хворенька —
Ручки, голівка болить,
З ліжка ж устала, бідненька,
Щось нам поїсти зварить...

Мамо! Не треба вставати!
Ти не турбуйся — лежи!
Що і коли готувати,
Ти мені тільки скажи.

Випий з малинкою чаю,
Ляж і укрийся — засни!
Ручки болять в тебе, знаю...
В хустку ти їх загорни!

І не зідхай! Не журися —
Все якнайкраще зроблю.
Я вже велика — дивися,
Й дуже тебе я люблю!

МАМИНА СИЛА

Мамо люба, мамо мила,
Звідки в тебе стільки сили,
Щоб усіх нас доглядати,
Одягати, годувати.

Приголубити, навчити,
Як посваримось, мирити?
Ще й співаєш нам пісень,
Як та пташка, цілий день!

Казку ввечорі розкажеш...
А сама не скоро ляжеш,
Ще помиєш, прибереш...
Звідки сили ти береш?

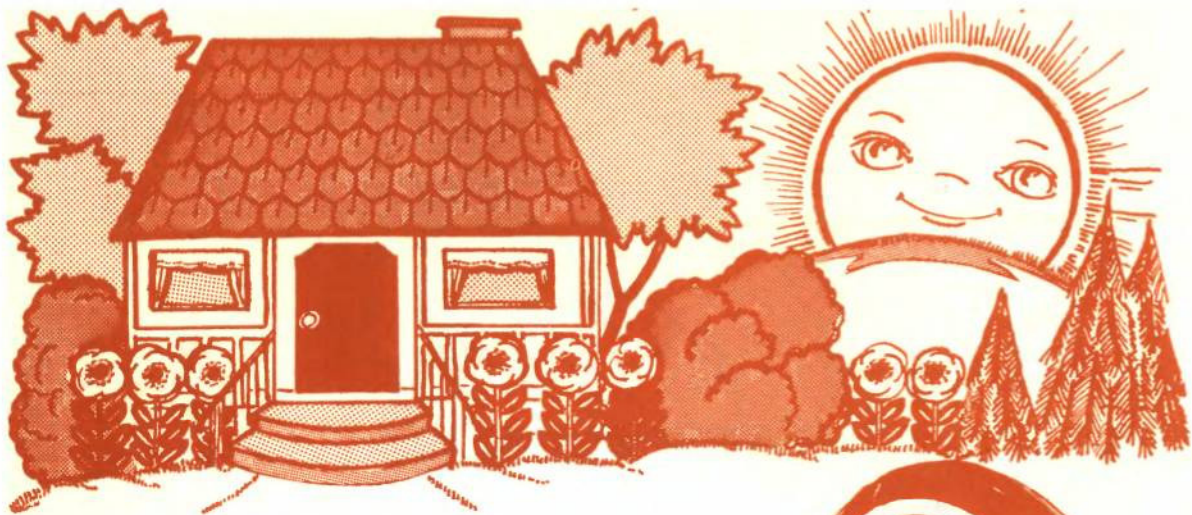
НАЙКРАЩА

Люда, Петрик і Оксанка
Сперечалися на ганку,
Хто найкращу маму має,
Хто найбільш все дозволяє.

Петрик мовив: “Годі, Людо!
Хай Галюся нас розсудить...
От її учора ненька
Так сварила все бідненьку!”

Посміхнулася Галюся:
“Розсудити вас беруся, —
Помирितись поможу
Хто найкращий вам скажу.

“Кажеш — мама насварила?
Так я більше заслужила!
Мама ж добра — знаю я,
І найкраща, бо... моя!”

ДОНЯ

Мамусенько, голубонько,
Ти ж моя єдина!
Я до тебе все тулюся,
Мов мала дитина.

Ти ж усе мене голубиш,
Сонечком взиваєш,
Все для мене, а про себе
Завжди забуваєш.

Як я виросту велика,
Зароблю я грошей,
І куплю тобі і хатку
І садок хороший.

Сядеш, нене, у садочку,
Відпочинуть руки,
Що для мене все трудились,
Набирались муки.

